

FRANCISZEK JASTRZĘBSKI (1905-1983)

Urodził się 18 listopada 1905 roku w Dusinie. Syn Jakuba i Franciszki z domu Skrzypczak. W Dusinie ukończył Szkołę Powszechną. W latach międzywojennych pracował w charakterze robotnika rolnego w majątku Lossowa oraz w młynie Hasińskiego w Gostyniu (rozwoził mąkę).

W listopadzie 1926 roku został powołany do czynnej służby wojskowej i wcielony do 17. pułku ułanów w Lesznie. Dwa lata później przeniesiony został do rezerwy. 1 października 1933 roku w Gostyniu zawarł związek małżeński z Agnieszką Mardas. Miał czworo dzieci (Teresa – 1934., Marian – 1938, Irena – 1949, Krystyna – 1952).

1 września 1939 roku został zmobilizowany do 7 Pułku Artylerii Ciężkiej. Brał udział w kampanii wrześniowej, m.in. walczył pod Kutnem i Łęczycą. 17 września pod Iłowem dostał się do niewoli niemieckiej. Osadzony został w Stalagu X A, z którego zwolniono w 1942 roku. Do końca wojny pozostał w Niemczech na robotach przymusowych (rejon Hamburga). Pracował w gospodarstwie rolnym.

Do domu powrócił 13 lipca 1945 roku. Po wojnie pracował m.in. jako robotnik placowy w GS „Samopomoc Chłopska” Piaski. Od 1981 roku członek ZBoWiD. Posiadał stopień wojskowy starszego szeregowego.

Zmarł 11 listopada 1983 roku i pochowany został na cmentarzu parafialnym w Gostyniu.